

WPROWADZENIE

Tematyka niniejszego numeru „Edukacji Dorosłych” jest różnorodna, jednakże można wyróżnić w niej wątki wiodące. Na pewno należą do nich: dylematy andragogiki, poznanie naukowe, historiografia edukacji dorosłych, emocjonalność, uczenie się z biografii, specyfika i doświadczanie dorosłości, rynek edukacyjny, profilaktyka egzystencjalna, a także dyskurs pamięci o przeszłości. Omawiane zagadnienia w dużej mierze są kontynuacją rozważań podejmowanych już w poprzednich numerach czasopisma, ale stanowią nowe, inspirujące spojrzenie, odsłaniające coraz to nowe konteksty. Rozważania wyłaniające się z zamieszczonych w numerze artykułów pokazują wielość perspektyw poszukiwań badawczych, prezentują aktualne i ważne obszary teorii i praktyki andragogicznej.

Teksty pogrupowane zostały w pięć działów. Pierwszy tekst, zamieszczony w dziale *Studia nad kondycją edukacji dorosłych*, autorstwa Janusza Tomiło, prezentuje rozważania poświęcone dylematom przeżywanym przez współczesnego andragoga. Drugi tekst, Łukasza Michalskiego, to studium poświęcone (nie)istnieniu historiografii edukacji dorosłych. Opis stanu polskich badań nad przeszłością edukacji dorosłych został ukazany na tle przemian i analiz stanu historiografii niemieckiej.

Artykuł Ireny Przybylskiej umieszczony w dziale *Współczesne konteksty edukacji dorosłych* prezentuje rozważania dotyczące pracy emocjonalnej kobiet. Autorka poddała analizie narracje kobiet, dzięki czemu wydobywa z nich informacje, opisy specyfiki i uwarunkowań ich pracy emocjonalnej. Emocjonalność człowieka, co mocno zaznacza Autorka, to wciąż słabo poznany obszar wiedzy, także z obszaru andragogiki. Drugi tekst w tym dziale, autorstwa Moniki Sulik, prezentuje rozważania nad rolą i dyspozycjami osób zajmujących się poznaniem naukowym. W artykule tym podjęta została refleksja nad rozumieniem oraz wielowymiarowością poznania naukowego jako działalności człowieka.

W dziale *Poszukiwania badawcze andragogów* znajduje się artykuł Aleksandry Litawy, w którym autorka pochyla się nad biografią edukacyjną miłośnika sportu. Na przykładzie studium przypadku ukazuje specyfikę uczenia się dzięki posiadanej pasji.

Kolejny dział *Obszary praktyki andragogicznej* zawiera dwa teksty. Agnieszka Anielska prezentuje rynek studiów podyplomowych z punktu widzenia ich słuchaczy. W oparciu o uzyskany materiał badawczy rozprawia się z funkcjonującymi przekonaniem dotyczącymi wyższych szkół publicznych i niepublicznych. Drugi tekst tego działu podejmuje bardzo aktualny i trudny temat zachowań suicydalnych, pojawiających się w okresie wczesnej dorosłości. Autorka tekstu – Jolanta

Spętana – ukazuje możliwości, a także znaczenie profilaktyki egzystencjalnej jako metody zapobiegania myślom i projekcjom na temat własnej śmierci.

W ostatnim dziale *Z historii edukacji dorosłych* zamieszczony został tekst Agnieszki Stopińskiej-Pająk poświęcony Instytutowi Oświaty Dorosłych. Autorka charakteryzuje rolę tejże instytucji w rozwoju edukacji dorosłych w Polsce, ukazując ją w szerszej perspektywie dyskursu pamięci o przeszłości andragogicznej. Przeszłość, pamięć historyczna stanowią niezastąpiony element, służący rozumieniu terażniejszości, ale i projektowaniu przyszłości.

Artykuły zamieszczone w niniejszym tomie w mojej ocenie spaja w pewną całość cel, który wszystkie teksty spełniają – służą one pogłębianiu dyskursu andragogicznego nad zagadnieniami aktualnie ważnymi i kluczowymi w kontekście rozumienia sytuacji współczesnego człowieka dorosłego. Dynamika przemian ponowoczesnych, w jaką uwikłany jest współcześnie żyjący człowiek, wymaga podejmowania zarówno wątków terażniejszych, jak i historycznych, tych doświadczanych subiektywnie, jak i rozgrywających się w przestrzeni publicznej.

Zapraszam do lektury, ale i polemiki na łamach naszego czasopisma.

Agnieszka Majewska-Kafarowska